

Geconstateerd werd, dat de financiële toestand van het N.H.G. het voorhands onmogelijk maakt enige geldelijke bijdrage te verstrekken aan leden, die een dissertatie bewerken. Besloten werd derhalve, dat aan dergelijke verzoeken niet tegemoet kan worden gekomen.

Rest tenslotte nog de mededeling, dat ook in deze vergadering weer bleek, dat aan een concept voor een huishoudelijk reglement van het Genootschap nog steeds wordt gewerkt.

P. den Duyn, secretaris

UIT DE CENTRA

Centrum Den Haag

Nadat het verslag (zie meinummer 1961 huisarts en wetenschap) over de activiteiten van het centrum Den Haag was ingezonden, bereikte ons van redactiewege het verzoek een meer beschouwend gesteld overzicht van het werk en de ervaringen van de kerngroep te leveren. Begrijpelijk. Er heeft hier immers een belangwekkend en in de artsenwereld nieuw experiment plaats gehad: twaalf huisartsen, mogelijk min of meer spontaan begaafde, maar allen zeker ongeschoolde sprekers, kwamen regelmatig bijeen om onder deskundige leiding te leren discussiëren. Daarbij werd de procedure gekozen van eerst doen en later theoretiseren, zij het dan ook, dat aan het „doen” wel enige richting werd gegeven — voorbespreking van de inleiding en in grote lijn „plannen” van de discussie. De bijeenkomsten werden steeds besloten met een kritische analyse. Nadat op deze wijze een aantal zittingen, waarin verschillende vormen van gesprekstechniek waren beoefend, had plaats gehad, werd de cursus beëindigd met een „weekend” in een conferentiecentrum in Noordwijk.

Het kostte nogal moeite de drukbezette artsen ertoe te krijgen een volledig voorjaarsweekend op te offeren aan vergaderen, ver van gezin en liefhebberij; bovendien was het velen niet duidelijk, wat er nu nog zo dringend zou moeten worden besproken. Maar men kwam, wat zuchtend — en werd plezierig verrast en geboeid. Eigenlijk is dit telkens weer verrast en geboeid worden de meest sprekende ervaring van deze cursus geweest.

De heer Marx behandelde in een viertal colleges de aard van het leerproces, het leren in groepsverband, methoden van discussieleiding, en algemeen leiderschap van studiegroepen. Hij wist de belangstelling te prikkelen door moderne pedagogische methoden, gericht op stimulering van de medewerking van de leerling, te spiegelen tegen het verouderde bijbrengen van kennis onder discipline — hoeveel vaders-artsen hebben enig begrip van de revolutie, die op dit gebied heeft plaats gehad? Hij wist de aandacht vast te houden door illustratie van zijn betoog met analyses van door ons opgedane ervaringen; vaak met amusante plaatjes, die, als de lach verklonken was, bij nadere studie zinvol bleken. Bijzonder in smaak viel eveneens het spelen van een kleine opdracht door sommige cursisten en het op de bandrecorder vastgelegde daarna kritisch bespreken. Een indruk-na-afloop is uiteraard persoonlijk. Wat mij getroffen heeft, is hoe dit proces van vergaderen en discussiëren, dat maar al te vaak spontaan, intuïtief, zonder bewuste voorbereiding wordt bedreven, onderworpen blijkt te zijn aan interessante, grotendeels psychologische wetten, die het verloop en vooral het nuttig effect bepalen.

Of de groep iets geleerd heeft? De heer Marx heeft eigen „leren” als volgt gekenschetst: „Leren” moet zijn: 1 opnemen van kennis; 2 doorbreken van begrip; 3 integreren van begrip en beleving en 4 toepassen. De eerste drie punten zijn ongetwijfeld tot hun recht gekomen. Of punt vier het volle pond zal krijgen, moet de toekomst leren. Zeker is dat de animo tot beoefenen van de discussiekunst sterk werd gestimuleerd.

Men verliet de conferentiezaal met de beste voornemens en begon meteen de gewekte activiteitsdrang af te reageren in een geanimeerd samenzijn met de tijdelijk verlaten dames, die sans rancune en charmant de aangerichte feestdis opluisterden.

H. L. van Beusekom

JAARVERSLAG 1960

COMMISSIE WETENSCHAPPELIJK ONDERZOEK

I. Samenstelling van de Commissie Wetenschappelijk Onderzoek (C.W.O.)

1 Mutaties in 1960. Dr F. J. A. Huygen trad af in verband

met zijn benoeming tot voorzitter van het N.H.G. Tot lid van de C.W.O. traden toe P. J. B. M. Dijkhuis en Dr H. Mulder uit Heerde. Als adviseurs van de C.W.O. traden toe W. Ekker en N. H. Vroege.

2 De C.W.O. is nu aldus samengesteld: Dr G. J. Bos, voorzitter; I. Ph. L. Koperberg, secretaris; H. J. P. M. Dijkhuis, Dr J. C. van Es, Dr H. H. W. Hogerzeil, Dr J. H. F. Lahr, J. D. Mulder (Noordwijk), Dr H. Mulder (Heerde), Dr W. Vabinder allen vaste leden (binnenkort zullen drie nieuwe leden toetreden). Adviseurs: Dr J. H. Baaij, Dr J. T. Buma, W. Ekker en N. H. Vroege. Secretaresse: Mej. J. E. Hoitink. Het aftreden van Huygen wordt als een zeer groot verlies beschouwd. Zijn denkkraft en praktische zin zullen wel door geen ander kunnen worden geëvenaard. Een troost is het, dat het N.H.G. hem behoudt in een hoge bestuursfunctie.

II. De organisatie van de C.W.O.

1 De C.W.O. vergaderde in 1960 twaalf maal. Op 7 mei 1960 werd een extra vergadering belegd om zich te beraden over de eigen organisatie van de C.W.O.

2 De werkwijze en organisatie van de C.W.O. was herhaaldelijk onderwerp van discussie. Er werd behoefte gevoeld aan een efficiëntere werkwijze. Dit leidde tot de extra vergadering van 7 mei 1960, waaruit zich enkele besluiten kristalliseerden.

a. Besloten werd een dagelijks bestuur (D.B.) te benoemen ter ontlasting van de bestuursvergaderingen. Dit D.B. werd gevormd door de voorzitter, de secretaris en Mulder (Noordwijk) bijgestaan door een secretaresse. Het kreeg opdracht eenmaal per maand te vergaderen, halverwege tussen de bestuursvergaderingen en kreeg tot taak het schiften der binnengekomen stukken, waarvan sommige niet door de voltallige vergadering behoeften te worden besproken. Verder moest het de agenda voor de voltallige vergadering opstellen en nog enkele andere werkzaamheden (nalopen van de werkljst en dergelijke). Zijn besluiten diende het aan de bestuursvergadering van de C.W.O. voor te leggen.

b. Ter ontlasting van de secretariaatswerkzaamheden van de secretaris kreeg deze met goedkeuring van het N.H.G.-bestuur een secretaresse als hulp (hiervoor werd f 350,— per jaar uitgetrokken).

c. Ter verdere ontlasting der secretariaatswerkzaamheden werd besloten een aparte secretaris te benoemen voor het administreren en uitwerken van het besprokene betreffende de rubriek „Woudschoten” (zie verder). Gelukkig is collega Vroege hiertoe bereid gevonden.

d. In verband met de dubbele taak van de C.W.O. (zie hoofdstuk III) werd gedacht aan de mogelijkheid tweemaal per maand te vergaderen. In verband met organisatorische moeilijkheden der praktiserende leden verviel dit idee. Besloten werd eenmaal per maand te blijven vergaderen. Deze vergaderingen dienden goed te zijn voorbereid, zodat efficiënt kon worden gewerkt. Hiertoe was een tijds distributie der notulen en andere bescheiden vereist en daar het N.H.G.-secretariaat niet aan deze eisen kon voldoen, werd een secretaresse voor de C.W.O. benoemd, tevens ter ontlasting van de secretaris van de C.W.O. De vergadertijd werd in tweeën gedeeld, waarbij de bespreking van de materie „Woudschoten” een vaste tijd toegewezen kreeg.

3 Uitbreiding van het aantal leden en adviseurs. Langzaam maar zeker breidden de werkzaamheden der C.W.O.-leden zich uit, zodat er behoefte werd gevoeld aan uitbreiding van het ledental. Het bleek niet eenvoudig in deze behoefte te voorzien. Gelukkig zal de C.W.O. in 1961 worden uitgebreid met drie nieuwe leden. Ook het aantrekken van adviseurs baarde zorgen. Zoals Baaij het zelf zegt: „er is behoefte aan een „theoretische” adviseur”. De C.W.O. prijst zich gelukkig collega Ekker van het Nederlands Instituut voor Praeventieve Geneeskunde als adviseur rijker geworden te zijn. In sommige gevallen zal kunnen worden volstaan met het aantrekken van een adviseur ad hoc (bijvoorbeeld socioloog).

III. De taak van de C.W.O. en iets over de werkwijze

1 Nauw samenhangend met de vergadertechniek en organisatie van de C.W.O. is haar taak. De moeilijkheid is haar dubbele taak en de beperkte tijd der leden. Enerzijds bestaat haar adviserende en stimulerende taak ten aanzien van de